Türkiye Gazetesi
ÇOCUK Dergisi
çizgi roman ilavesi

DELİ BALTA

GÜNEBİZ AZAK

PARA İLE SATILMAZ • 15 MAYIS 1984 • SAYI 32

üç öğüt 2

KÖR ÖĞÜT 2

Yazan-Çizen: GÜRBÜZ AZAK

Müthiş soğukta Deli Balta yolunu kaybedip bir mağaraya saklanmıştı. Dışarıda aç kurt köpekleri ve üç azılı Slav eşkiyası vardı... İzini bulmuşlar ve bağırmaya başlamışlardı.

İyice kuvvetten kesilen Deli Balta, uzun soluklanıp uzaklara baktı

Dişlerini sıkıp düşündü...

ÜÇ HAYDUT VE KURT KÖPEKLERİ. ALLAHIM YARDIMET...

Dışarıda fer-yatlar sürü-yordu.

ÇIK DEDİM! ÇIKTA BÖYÜNÜ GÖRELİM. HAYDİ!

KÖSTEBEKLER GİBİ SINME ORDA! ERKEK ADAM ORTADA GEREK!

TÜRKLER YİĞİT OLUR, DERLERDİ! DEMEK ASLI YOKMUŞ!

BEKLİYORUZ ASLANIM, ÇABUK OL! DAHA İŞİMİZ ÇOK!

Mağaradan yine ses çıkmadı. Üç haydudun sinirleri git gide bozuluyordu...

Dayana mayıp yeniden nâralandılar:

ANLAŞILAN DONUP ÖLDÜ. BAKSANIZA KIMILDAMA FİLAN DA YOK... ÖDÜ PATLAMIŞTIR...

HEEYY!.. SANA DİYORUM! GERÇEK MÜSLÜMANSAN CEVAP VER. YOKSA BİZ GELİYORUZ!

BEN KÂFİRDEN EMİR ALMAM! EMRİ BEN VERİRİM! BURAYA SİZ GELECEKSİNİZ. HAYDİ!

Bu söz üzerine Deli Balta dayanamayıp ortaya çıktı

SİZDEN KORKAN SİZİN GİBİ REZİL OLSUN! DİLERSENİZ ÜÇÜNÜZ BİRDEN GELİN!

O sıra kar ve esinti durdu. Tabiat da olacakları merak eder gibiydi.

İpince bir ayaz kuru dal uçlarını sızlatıp geçti.

Her yan, korkulu bir sessizliğe bürünüvermişti...

Slav cellatlarından birisi üç adım öne çıkıp, geridekilere seslendi:

ŞU FARENİN DERSİNİ VEREYİM... GEÇİKİRSEM SALDIRIN. SAKIN ACIMAYIN!

Ve biraz yükseğe çıkıp seslendi:

GELİYORUM OSMANLI KIRINTISI! KİM ÖDLEKMİŞ GÖRECEĞİZ!

O anda uzaklarda bir ağaç devrildi. Uğultusu beyaz ufukları yalıyarak süzülüp gitti...

Sonra yerden birkaç parça kar kümesi havalanıp, bir başka yere kondu...

İriyarı Slav ağır ağır mağaraya yöneldi. Gözükaralığı biri olduğu belliydi.

NE O? KALBİNİN ATIŞLARI BURADAN DUYULUYOR!.. KORKMA. TESELLİYE GELİYORUM!

Bir haftadır aç bırakılmış kurt köpekleri, yeni bir avın...

... kokusunu almış gibi eşelenmeğe koyuldu. Bazıları da sevinç içinde ve sabırsızca uludular...

HAU UUUUUUUUVV...!

İriyarı Slav eşkiyası sopayı atıp kılıcını sıyırdı. Çok kavga gördüğü, çok kan döktüğü her halinden belliydi. Karları eze eze ilerledi...

KORKUN UZUN SÜRMEYECEK! BAK! İLÂCI DA YANIMDA GETİRİYORUM!..

Gerdekiler de heyecan içindeydi.

ONU ÜÇ PARÇAYA BÖL VLADİMİR! YOKSA ÖFKEM GEÇMEYECEK!

DAHA ÖNCEKİLER GİBİ! DOĞRA ONU!

Deli Balta konuşulanları duyuyor ve sabırla gözlüyordu...

Vahşi eşkiya, mağaraya iyice yanaştı. Hem yürüyor, hem kahkahalar atıyordu.

KUSURA BAKMA AHBAP! FAZLA BEKLETTİM SENİ. AMA, BEKLEDİĞİNE DEĞECEK! HO HO HAHA!

TİTREME YALANCI PEHLİVAN! BENİM KILIÇ YORGUNLARI KESMEZ! CESUR GÖRÜNÜYORSUN AMA, TABANSIZIN BİRİSİN!

Nikita, arkadaşını hayranlıkla seyrediyordu...

NE CESUR ADAM ŞU VLADİMİR... BRAVO DOĞRUSU

AZ SONRA TÜRK'ÜN ÖLÜSÜ ÇIKAR O MAĞARADAN... GÖRECEKSİN NİKİTA. VLADİMİR BU İŞLERİ ÇOK İYİ BİLİR. ÇOK İYİ...

Kurt köpekleri bir daha, bir daha, hafif esen rüzgâra doğru mızıklandılar...

Burunları kan kokusu yakalamak için uzandı...

Sonra hep birlikte mağaraya doğru ilerlediler... Mağaradan, önce akıl almaz haykırışlar duyuldu... Müthiş kavganın şakırtıları epey devam etti.

Kurt köpekleri az daha hızlandılar. Yalana yalana ve gür soluk mağara önüne kadar geldiler...

İşte tam o anda üstü başı perişan ve kan revan içindeki Vladimir mağaradan bir çuval gibi fırladı. Ne olup bittiğini bile düşünecek halde değildi...

HAMMM!

OLAMAZ!

AL BAKALIM SERSERİ KAATİL! YOLUN AÇIK OLSUN! CEZANI, AÇ BIRAKTIĞIN KURTLAR TAYİN ETSİN!

Tümsekteki iki kişi gözlerine inanamadı. Donup kaldılar...

BU BİZİM DOSTUMUZ VLADIMIR OLMASIN?!

HAYIR... ARTIK KURT KÖPEKLERİNİN DOSTU.. ELİMİZDEN HİÇBİR ŞEY GELMEZ... BAKMAK İSTEMİYORUM!

Ve, düşündükleri gibi oldu. Köpekler kurtluklarını hatırlayıp, yaralı dostlarına saldırdılar.

HAYIR HAYIIIIRRR-

Vladimir, gerçeğin farkına vardığında ciğerleri sökülürcesine HAYIR! HAYIR! diye çırpındı... Ama, fayda yoktu...

YEDİLER! YEDİLER VLADİMİR'İ! NE OLACAK ŞİMDİ?!

KES SESİNİ AVANAK! BU İŞ DAHA BİTMEDİ! GÖRECEK O!

BOŞ BULUNDU HERHALDE! ALIRIM ÖCÜNÜ! GÖRECEKSİN ALIRIM!..

Mağaradan alaycı bir ses yükseldi:

PARAYLA DEĞİL, SIRAYLA! SIRA KİMDEYSE GELSİN BAKALIM!

Bu sefer ikinci Slav öfke ile atıldı.

İŞTE GELİYORUM! BEN VLADİMİRE BENZEMEM. BİZ SENİN GİBİ ÇOK ZIPIR PARALADIK... HAZIRLAN ASLANIM!

Çılgın gibi ordan oraya atlayıp seyirtti.

BİZE KAFA TUTMAK HA? ŞİMDİ O KAFANI KOPARACAĞIM, ŞİMDİ!

Tepedeki Nikita, arkadaşına destek olmak için çığlıklar atıyordu.

HAYDİ YÜREKLİ ARKADAŞIM! SUSTUR ŞU MÜSLÜMANI! BU İŞİ SENDEN İYİ BİLEN YOK!

TELÂŞ ETME, EFENDİ DESİNLER. BEN BURADAYIM!

Uğultu azıcık daha yaygınlaştı. Kar kümeleri biraz salanıp ötelere uçtu... ve...

Gökyüzü iyice kararadı.

Nikita, elinde sımsıkı tuttuğu uzun sopasıyla, yüzükoyun kapanıp kalmıştı.

NİYE SES YOK?.. BU SEFER ÇIT ÇIKMIYOR... ANLAŞILAN BİZİMKİ İŞİNİ SESSİZ BİTİRİYOR. BRAVO !..

Nikita başını az daha kaldırıp baktı... Deli Balta'nın ölüsünü görmeye o kadar meraklıydı ki ...

HAH! İŞTE SALLANA SALLANA ÇIKIYOR MAĞARADAN.. İKİ BÜKLÜM....

DOĞRULDU... TAM BÖĞRÜNDEN YARALI... AMA... HAYIR... BU, YABANCI DEĞİL DEĞİL!

Fırlak gözleriyle çakılıp kaldı...

BU BİZİMKİ... BİZİMKİ BU... EYVAH KI, NE EYVAH... YANDIK!

İkinci haydut ta dersini çabuk almış, üç adım sonra güç halle doğrulup bağırmıştı.

BEN BİTTİM NİKİTA! HEM DE KENDİ KILICIMLA!

KAÇ! DURMA KAÇ! ON KİŞİ BAŞEDEMEZ BU VAHŞİYLE! GÖRÜLMEDİK BİR CANAVAR BU... KAÇ!..

Nikita, önce sersem sersem iki yana bakındı... Sonra, tabanları çarçabuk yağlayıp kendini ötelere attı...

BIRAK BENİ! AKLIM UÇUP GİTTİ ZATEN, BIRAK BENİ!

DUR KAÇMA! SENİ ÖLDÜRMEYECEĞİM. DİNLE BENİ!

Kaçan adamın ardından uzun uzun baktı. Sonra içinden gülmek geldi...

BOŞUNA GAYRET! NASIL OLSA ÖNÜME ÇIKACAKSIN... SENİ BIRAKAMAM!

Ama, Nikita'nın kulakları artık duymuyordu. Sevinçli kurt seslerinden bir an evvel kurtulmak istiyordu.

NASIL OLDU BU? NE BİÇİM İNSAN BU? BİR TÜRLÜ ANLIYAMADIM...

Öylesine bir dehşet içindeydi ki, en berbat uçurumlardan bile seke seke geçti...

Bir saat kadar sonra dinlenmeyi akıl edebildi. O da tökezleyip kapaklanınca...

GÖRDÜKLERİM BİR RÜYA OLMALI. KİME ANLATSAM BANA İNANMAZ!

On dakika yerinden kalkamadı. Elleri donana kadar bekledi.

Neden sonra toparlanıp doğruldu. Kar tekrar sepelemeğe başlamıştı...

...Sessiz ve yavaş yavaş...

Nereye gittiğini, ne yapacağını bile düşünemiyordu. Öylesine, sürüklenip gidiyordu.

Kar yağmaya devam etti. Nikita ardında bıraktığı izlerin daha bir süre belli olacağını tahmin edemiyordu...

yürüdü koştu... koştu yürüdü... Mecnun gibi kendi kendine durmadan konuşuyor, bu felaket delikanlıya çattıkları için şanssızlığına yanıyordu.

Karakış, niyetini iyice bozmuştu. Kar biraz daha irileşip hızını artırdı.

DONACAĞIM BİLİYORUM. BURALARDA DONUP KALACAĞIM. GÜCÜM DE TÜKENDİ...

Gün; akşam mı, sabah mı artık belli değildi... Nereye gittiğini ölçemiyordu. Belki de geri dönüyordu...

Biraz gayret edip minik bir tepeciğe çıkabildi.

ŞİMDİ NEREDEYİM? HER YER BİRBİRİNE BENZİYOR.. MAHVOLDUM... KURTULAMAM ARTIK..

Bir sağa, bir sola koştu. Daha doğrusu kendi öyle zannediyordu.

Sonra, kararlama bir tarafa yöneldi. O kadar bitkindi ki, düşünmeğe bile mecali kalmamıştı.

Kendini tabiata bıraktı. Ayakları nereye götürürse oraya gidecekti.

Kar, güzelliklere güzellikler katıyor, ama, kalleşlere de aman vermiyordu.

HEP BEN KOVALARDIM, ŞİMDİ HEP BEN KAÇIYORUM... YAZIK...

Artık ayakları da onu dinlemez gibiydi...

Öylece uzun süre kalakaldı. Hep birşeyler, bir yerler özlüyordu...

Kendini tutamayıp ağlamaya başladı. Sonra çılgınlıklar içinde döndü...

TANIDIĞIM BİR İŞARET BİLE YOK... KAR HEPSİNİ ÖRTMÜŞ!

Ufak bir esintiyle dengesini kaybedip yuvarlandı. Tekrar doğrulmaya çalıştı, olmadı...

O ânda yüzlerce aç karga bulut gibi Nikita'ya saldırdı. Onlar da açlıktan ve çaresizlikten ne yapacaklarını bilmiyor olmalıydılar.

BİR SİZ EKSİKTİNİZ DEFOLUN HAYIR HAYIR!

Ama kargalar laf anlayacak cinsten değildi. Orasını burasını gagalayıp kıymık kıymık etlerini koparıdılar. Nikita uzun süre çırpındı...

LEŞ KARGALARI DAHA ÖLMEDİM BEN! BIRAKIN!

Çok çok sonra kargalar sözleşmiş gibi hep birlikte kaybolup gittiler. Kar dinmiş, ürküten sessizlik yeniden başlamıştı.

KURTULDUM! ÜRKÜTTÜM ONLARI KURTULDUM!

Tekrar ayaklandı. Son gücünün en son kırıntılarını da toplayıp düşe-kalka yürümeğe başladı.

BİR IŞIK, BİR KULÜBE OLMALI.. SIĞINACAK BİR YER OLMALI.. OLMALI MUTLAKA...

Şuurunu kaybetmiş haldeydi. Sendeliye sendeliye güç halle adım atabiliyordu...

Ve sonunda bir girintide kendini kaybeder gibi oldu.

ARTIK BİR ADIM DAHA ATAMAM... İMKÂNSIZ BU... TÜKENDİM... ELVEDA DÜNYA... FAKAT O DA NE? BİR KULÜBE... HEM DE...

...DUMANI TÜTEN BİR KULÜBE... HAYAL GÖRÜYOR OLMAYAYIM SAKIN?..

Hayal değildi. Az ırağında bacası nazlı nazlı tüten bir kulübe duruyordu...

Nasıl yürüyebildi, kapısını nasıl açabildi hatırlıyamıyordu. Başını zor halle kaldırıp karşıya bakabildi...

Ve işte o ânda tepesinden aşağı kaynar sular döküldü.

YOO YOO!

Deli Balta sanki bir misafir bekliyormuş gibi tatlı tatlı baktı. Hatta gülümsedi.

HOŞGELDİN DOSTUM... ŞÖYLE OCAK BAŞINA BUYUR, ÇEKİNME...

O DEVAMI VAR

7'den 70'e herkese lâzım olan! İlmî, Dinî, tıbbî, Tarihî ve 992 şahıs Biyografisi ile

• Bez Ciltli Altın Yaldızlı •

1136 Sahife ~~1250~~ değil 1000 lira •

Her türlü ambalaj ve posta ücreti bize ait olmak üzere, ödemeli kitap istediğinizi ve adresinizi bize bildirmeniz kâfidir.

BU FIRSATI KAÇIRMAYINIZ

Tam Bir Kültür Hazinesi

SEÂDET-İ EBEDİYYE

İsteme Adresi:
Hakikat Kitabevi Darüşşefaka Caddesi 57/A Tel: 523 45 56 Fatih-İstanbul

YARININ BÜYÜKLERİNE İYİ GİYİM KONUSUNDA HİZMETTEN GURURLUYUZ

HUZUR GİYİM SANAYİİ

Toptan Satış: Sirkeci, Yenipostane Cad. Em. Han Kat 2 Tel: 522 67 08
Perakende Satış: Sirkeci, Yenipostane Cad. No: 36 Tel: 522 17 86
Toptan Perakende: Halaskargâzi Cad. No: 194 Osmanbey Tel: 148 31 48
Gazi Osman Paşa Şubesi: Salih Paşa Cad. No: 47/C Tel: 578 17 00
Kadıköy Şubesi: Söğütlü Çeşme Cad. No: 67 Kadıköy